

Potopa

Helena Vondráčková

Život jsem zvládal s přehledem,
vyznával řád, v klidu dojedem,
z místa A k místu B,
průvan měl Tvou tvář,
větrem dál, se nést

Nekončícím pádem, jen tak dál,
teď z lásky skládám, zas reparát.
Jsme, jak se zdá, ztracení,
už nejde zpátky vzít, ne, to krásný trápení.

Pro Tebe den,
pro Tebe noc,
pro Tebe svítání.
Pro Tebe žár, v sobě mám,
a to ty jsi můj stín.
Nám, k našemu dřív,
kácí se most,
potopou, já to vím.

Všechno, co mám,
já pro Tebe zahodím.

Co bylo před tím, neplatí,
Výčitky tiším závratí.
Dá se říct, jen jediné,
že zůstává tu spoušť.

Ty lásko nejsi fér.

Pro Tebe den,
pro Tebe noc,
pro Tebe svítání.
Pro Tebe žár,
v sobě mám,
a to ty jsi můj stín.

Nám, k našemu dřív,
kácí se most,
potopou, já to vím.

Že všechno, co mám,
všechno, co mám,
já pro Tebe zahodím.

A dál Ti říkám svoje tajná přání.
A dál si přání plním Tvoji zásluhou

Pro Tebe den,
pro Tebe noc,
pro Tebe svítání.
Pro Tebe žár,
v sobě mám,
a to ty jsi můj stín.

Nám, k našemu dřív,
kácí se most, potopou,

já to vím.
Všechno, co mám,
já pro Tebe zahodím,

Pro Tebe den,
pro Tebe noc,
pro Tebe svítání.

Pro Tebe žár,
v sobě mám,
a to ty jsi můj stín.

Nám, k našemu dřív,
kácí se most, potopou,
já to vím.
Všechno, co mám,
já hodím.

Já vím,
po nás potopa, já to vím,
všechno, všechno zahodím.

Vyplendám se nést.

S tebou víc,
já závrať mám.

To co bylo, neplatí,
to co bylo, neplatí.

S Tebou být